

## ONDŘEJ BRZOBOHATÝ NAŽIVO

Před rokem a půl vyšlo v Supraphonu album Ondřeje Brzobohatého Identity, které poměrně brzo získalo platinovou desku a zapsalo se, jako jeden z nejúspěšnějších debutů poslední doby. V návaznosti na něj nyní vychází DVD/CD Ondřej Brzobohatý – G2 Acoustic Stage.



SU 7130-9

Supraphonline





## ► Ondřeji, co na něm najdeme?

Především záznam koncertu z Retro Music Hallu, který pořídila televizní stanice Óčko. Chtěli jsme, aby lidi, kteří se na Identity Tour 2015 z různých důvodů nedostali, měli možnost si alespoň přičichnout k neopakovatelné atmosféře živých koncertů.

**Předpokládám, že jste do Retro Music Hallu přizval i hosty.**

Myslím, že divácky zajímavý bude česko-slovenský duet Vietor, v němž zpívám se čtyřnásobným slovenským Zlatým slavíkem Petrem Cmoríkem. Přál jsem si lidem ukázat tu písničku naživo, protože Petrova interpretace je spontánní a hezká.

**Na videu se objevujete také v nejnovějším duetu s rapperem Johnym Machetem...**

To je jeho přezdívka. Ve skutečnosti si jmenuje Jonáš Čumrik, takže to vypadá, jako bych si do Retra pozval dvojici z Večerníčku Cmorík – Čumrik. (smích)

**A co chystáte napřesrok?**

Rád bych připravil materiál na další desku. S novým albem bych ale nedělal tolik koncertů. Zaměřím se jen na větší města. Jelikož máme za sebou nepříjemnou bouřku na dálnici D1, trmácení se po všech možných štacích jsem poněkud přehodnotil.





# BARBORA POLÁKOVÁ VYDÁ OČEKÁVANÝ DEBUT



Vydání očekávaného alba Barbory Polákové v produkci Jana P. Muchowa je na spadnutí a tak je na čase poodhalit k němu více detailů. Populární herečka a zpěvačka, která boduje na internetu i v českém rádiovém éteru s pilotním singlem Nafrněná, jehož videoklip má na YouTube již více než pět milionů zhlédnutí (!), na svůj bezejmenný autorský debut připravila celkem deset písní. Ty vznikly během posledních čtyř let a fanoušci se na jejich vydání mohou těšit v pátek 27. listopadu.

„Snažím se mít otevřené oči. Nebýt zacentrovaná jen v sobě. A zkoumat příběhy a situace ze všech stran. Často se mi stává, že když píšu text, rovnou slyším hudbu. Někdy jen rytmus nebo náladu. To se pak radím s pianistou Davidem Hlaváčem a ten hraje a hraje a já zpívám a zpívám, dokud to nemáme,“ komentuje Barbora proces vzniku svých písní.

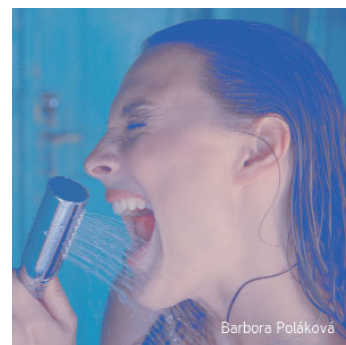
Písní, které jsou velmi osobní, ale nechybí jim silné sdělení, chytrý nadhled ani špetka ironie, jež jsou pro Polákovou typické v její tvorbě obecně. Rozhodnutí je vydat v Barboře – jak sama přiznává – zrálo zhruba dva roky: „Je to tak rok, co jsme se rozhodli s Honzou Muchowem pro Supraphon a je to tak dva, co jsme se seznámili. Od té doby už o albu mluvíme. Asi mě to napadlo skrz reakce lidí. Tak snad je teď nezklamou.“

Dle reakcí na singl Nafrněná, ale třeba i na „valentýnskou“ píseň Kráva, jež na albu také nebude chybět, se dá soudit, že zklamání by fanoušci být neměli. Ač je však třeba podotknout, že mohou být překvapeni melancholičtější náladou většiny ostatních písní. Nicméně to podstatné, tedy hudební kvalita a intenzita zážitku zůstává neměnné.

Svůj nezanedbatelný podíl na tom vyjma samotné autorky mají i její spolupracovníci v čele s producentem alba Janem P. Muchowem a již zmiňovaným Davidem Hlaváčem, kteří se na albu podíleli také autorsky. Zapomínat nemůžeme ale ani na ostatní, tedy zpěvačku Katku Sedlákovou, basáka Přemka Matějovice a bubeníka Davida Bartoška, kteří společně tvoří „ucelenou partičku, s níž s výjimkou Krávy deska vznikala“.

Kromě samotné hudby je v případě Barbořina debutu důležitá rovněž jeho vizuální podoba. Nejde ale jen o poutavý obal od Pavla Berkoviče, který je autorem fotografií i designu a stál za kamerou při vzniku videoklipu Nafrněná. Zajímavé překvapení se skrývá také uvnitř.

„Každý, kdo si desku na CD koupí, si může složit v bookletu vloženou krásnou lampu designéra Petra Bakoše ze speciálního tenkého látkového papíru. Na něm budou mou rukou napsány texty písní, a když se lampa rozsvítí, budou texty prosvítat. Vymysleli jsme to hlavně kvůli tomu, aby posluchači, kteří si desku koupí, zároveň měli i něco funkčního, co nehodí jen někam do police nebo do kastlíku v autě. Měl by to být opravdu vychytaný designový kousek,“ vysvětluje Poláková.



SU 6300-2



Supraphonline



## 3 OTÁZKY PRO MILANA CAISE

**Nové album Tata Bojs s názvem A/B právě vyšlo. Jak zní?**

Jsou to plnohodnotné písně s klasickým základem: bicí, elektronika, basa, kytara a klávesy. Nahrávali jsme poctivé zvuky na poctivé nástroje. Jedna písnička se trochu vymyká... jmenuje se Běžec a je o chlapíkovi, co rád běhá, jednoho dne se rozeběhne a už se nemůže zastavit. Já jsem tu písničku začal zpívat ve studiu a nebylo to ono. Napadl mě nestandardní, riskantní postup, že bych si dal smíchaný základ do sluchátek a nazpíval to za běhu do telefonu. S rozklepaným hlasem, ale je tam ta autenticita.

**Je hrát na bicí přesně do „loopů“ technicky náročné?**

Je to náročné, ale za ta léta, co hraju s metronomem, je to snažší a snažší. Prostě nějak to tempo do hlavy dostaneš.

**Jak jde vlastně s bubnováním skloubit zpívání?**

Všechno jde, když si na to člověk zvykne. Jsou samozřejmě polyrytmy, které se skloubit se zpíváním moc nedají, ale já takové věci moc nehraju, snažím se to vymýšlet jednoduše. Problém jsou třeba některé breaky, které musíš začít na určitou dobu a ještě dozpívat dobu předtím.



Supraphonline



## 3 OTÁZKY PRO PETRA KOLÁŘE

**V čem byla důležitá spolupráce s Milošem Dodo Doležalem?**

Pokud pracujete s vynikajícím muzikantem, kytaristou a zároveň producentem, který má toho za sebou tolik jako Miloš – a pokud je mezi vámi to správné autorské „pnutí“, tak není co řešit!

**Na písních jste v mnoha případech pracoval jako autor či spoluautor – co bylo na tom nejtěžší?**

Nejtěžší je vždy tvůrčí proces, kdy vše teprve krystalizuje a my jsme tvořili všechny skladby od základů společně. Dokonce jsem si zavzpomínal na dobu, kdy jsem začínal, protože když bylo potřeba, stal jsem se opět bubeníkem (smích). A naopak, nejlepší je pro mě vždycky výsledek, který musí posoudit až posluchači.

**Jaká byla spolupráce s Karlem Gottem na duetu, který je na albu jako bonus?**

S Karlem Gottem jsem spolupracoval už několikrát, ale v nahrávacím studiu nad původní písní jsme se sešli poprvé. Karel je opravdový profesionál se vším, co k tomu patří. Nahrávání probíhalo v přátelském duchu a pohodě a věřím tomu, že se tato atmosféra přenesla i do naší nahrávky.



Supraphonline

SU 6291-2



# OLYMPIC V SOUHVĚZDÍ ROMANTIKŮ

V těchto dnech vyšel skupině Olympic poslední díl trilogie „Souhvězdí“ a to Souhvězdí romantiků. Na novém albu skupiny Olympic se tentokrát objeví i nečekaní hosté: houslista Pavel Šporcl, jazzový trumpetista Laco Déczi, violoncellista Jiří Bárta a hráč na foukací harmoniku Vladimír Papež. Album bude pokřtěno na koncertě 24. listopadu v Malostranské Besedě.



SU 6294-2



Supraphonline

„Trilogie souhvězdí vznikla vlastně na tiskovce k albu Souhvězdí šilenců, kde jsem zcela spontánně řekl, půjde o trilogii... Nakonec jsem rád, že to tak dopadlo...“ glosuje vznik trilogie Petr Janda.

Nahrávka je závěrečný díl nové olympické trilogie: Po „šilencích“ a „drsnících“ přicházejí „romantici“, ale jak už to u Petra Jandy a celé kapely Olympic bývá, nic není dogma. Název by sváděl k převaze zamilovaných balad, ale ač tam stylově vydaté pomalé písně nesporně jsou, je to poslouchání velmi pestré.

Výhradní skladatel a sólový zpěvák Petr Janda má pocit, že je to jeho nejsilnější písňová sestava za dlouhou řadu let – a nemýlí se. Tradičnímu letnímu komponování muziky se dostalo textů od Aleše Brichty, Miroslava Černého, Ondřeje Fencla, Vlasty Henycha, Pavla Chrastiny, Eduarda Krečmara a Karla Šípa, tři písně jsou čistě autorské.

Olympic v ustálené aktuální sestavě skvěle hraje a zpívá všechny kapelníkovy nápady, od balad s občasnou trochou pelyňku, viz Lásky má být akorát, Asi to byl správný flám nebo Lásky je někdy černá, přes refrénovku Tak jsem hrát, retro boogie Bourák, rockový „skoro“

šanson Lamplion či „klimprovou“ Nám to neva až po krásný závěrečný výdech Nemám žádné plány. Tam uslyšíte housle Pavla Šporcla, který – vedle violoncella Jiřího Barty, foukací harmoniky Vladimíra Papeže a trumpetu Laca Décziho – ve studiu doplnil sestavu: Petr Janda, Milan Broum, Jiří Valenta a Martin Vajgl.

K pětapadesátinám se zvolna blížící Olympic nevykazuje únavu materiálu. O další dvě dekády starší Janda si našel důvěryhodnou pozici rockera v letech, leč se stoprocentně zachovanou energií se ohlížejícího vpřed.



# IMODIUM FURT JSME TO MY!

Fanoušci kapely Imodium se radují: dostávají do rukou živý (zvukový i obrazový) záznam koncertu v pražské Retro Music Hall a současně můžou své miláčky vidět na turné. Tedy – pokud si najdou některou z dvanácti tour-zastávek skupiny. Koncert v Retro Music Hall se uskutečnil v rámci série televize Óčko G2 Acoustic Stage. A jeho CD + DVD záznam se opravdu vyvedl.



Povídám si o něm s několika členy kapely najednou.

**Vyjádřili jste se, že tenhle živý záznam je pro vás velká věc, jakýsi splněný sen. Opravdu to byl váš sen?**

Trochu asi jo. Nebo asi i o něco víc. Na to, jak hrajeme dlouho, jsme doteď vlastně žádný pořádný živý záznam nepořizovali. Pravda, někdy v roce 2008 nám vyšla živá deska s názvem Akustika live, ale dnes si myslíme, že to byl spíš rozmar. Asi jsme nad tím tenkrát měli více přemýšlet. Teď jsme přemýšleli víc. A zároveň je tu i podstatná videočást, tedy to DVD. Takže když ta nabídka od Óčka přišla, pookřáli jsme a řekli jsme si: konečně budeme mít první video!

**V čem jste teď přemýšleli víc?**

Dali jsme si na tom opravdu záležet. Kapela se nám rozrostla o čtyři nástroje, o to větší práci nám to celé dalo. Třeba s aranžemi. Ale ti noví smyčkáři jsou opravdu dobří muzikanti, vyškolení, kteří ovládají svoji

věc. Už kvůli nim jsme si museli máknout, abychom se před nimi nemuseli stydět. I tak po nás chtěli některé věci, které neumíme, třeba noty.

**Aranže na koncert dělali oni?**

Do značné míry. Samozřejmě ale ani my nejsme úplně hluší, takže jsme měli právo veta.

**Sdílette názor, že akustické hraní je náročnější, než elektrické, třeba proto, že se v něm neschová žádná chyba?**

V zásadě ano. Akusticky ale sami hrajeme dost dlouho a máme s tím dobré zkušenosti. Dokonce někteří říkají, že je naše akustické koncerty baví víc, než elektrické. Nicméně složitější to určitě je. Muzika tu je oholená na kost, a v tom se nic neschová. Není to žádný kravál; a když je, tak krásný a čitelný – písničky vylezou ve své podstatě. Jsou některé kapely, jejichž muzika akusticky hrát v zásadě nejde. Ale náš případ to, naštěstí, není.

**Co vy na to, když vám někdo řekne, že se mu vaše akustické hraní líbí víc než elektrické?**

My to nijak úkorně nebereme. Koncert jako koncert. Furt jsme to my!

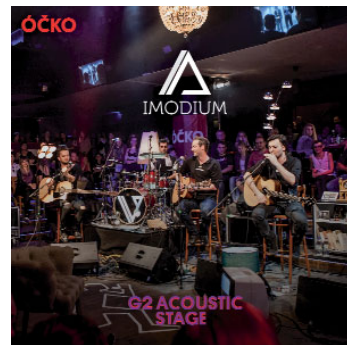
**Připravovali jste se nějak zásadně na tu obrazovou stránku věci? Změnili jste třeba účesy, kostýmy nebo barvu nástrojů?**

Už nějakou dobu spolupracujeme s naší kamarádkou Martinou, spolu vymýšlíme nové outfity. I na tohle vystoupení jsme si nějaký nový vymysleli a používáme ho i na turné. Ona je to obecně důležitá věc a mnoho kapel už na to postupně taky přichází. I my máme své vizážisty a švadleny... (smích)

**Podíleli jste se i na scéně v pražské Retro Music Hall?**

Částečně. Ta scéna se vyvedla. My sami sice moc nejedeme do lampiček, a tady jsou všude, ale vymysleli jsme si tam na zemi obkreslené mrtvoly, a to nám prošlo. Původně jsme tam chtěli ještě šplouchanec krve, ale

toho se Óčko leklo. Na druhou stranu ale hodně dobré práce dělá lustr, který je nad námi. Má nádech těch známých devadesátkových unplugged koncertů z MTV a dělá snad polovinu celého vizuálu.



SU 7129-2



Supraphonline



# ZLATÁ KOLEKCE PETRA HAPKY

Necelý rok od odchodu skladatele a zpěváka do muzikantského nebe (25. 11. 2014) vydává Supraphon ucelený výběr celkem 59 písní i filmových melodií...

Petr Hapka studoval v letech 1960 až 1966 na pražské konzervatoři hru na violu, posléze si k tomuto hudebnímu nástroji přibral ještě zpěv u významného operního pěvce Karla Bermana. A aby toho nebylo málo, navštěvoval rovněž dramatické oddělení Oldřicha Nového.

Během studií začal mladý hudebník působit jako klavírista v malých pražských divadlech (Proton, Divadlo dnešního dne, Paravan) a v Paravanu na sebe vůbec poprvé upozornil jako skladatel – a to v textapelech humoristy J. R. Picka. Hana Hegerová natočila v roce 1966 na své první album jednu ze stěžejních Hapkových písní z tohoto období, dodnes platný, protože nadčasový *Obraz Doriana Graye*. Od té doby se stal Petr Hapka pro původní zpěvník Hany Hegerové autorem zcela nepostradatelným.

V letech 1964–1965 působil Petr Hapka ve skupině Tornádo. V období let 1967 až 1970 byl dirigentem dnes již legendárního – a hned zkráje normalizace zakázaného – pražského Divadla Za branou režiséra Otomara Krejčí, pro které složil a nastudoval hudbu k inscenacím *Provaz o jednom konci*, *Hodina lásky*, *Zelený papoušek* (vše 1967) a *Lorenzaccio* (1969). S tímto divadelním souborem stačil v době jeho nedlouhé existence ještě absolvovat několik atraktivních uměleckých zájezdů do zahraničí.

Do širšího posluchačského povědomí se Petr Hapka zapsal poprvé v roce 1964 jako autor hudby ke skladbě *Malá píseň* (známé především pod „náhradním názvem“ *Bach se mi přes rameno dívá*), kterou na desky nazpíval Karel Gott.

Mladší posluchačská generace objevila pražského rodáka, skladatele, pianistu, dirigenta a charismatického interpreta Petra Hapku především díky vzájemně inspirativní – a dá se říci kongeniální – spolupráci s textařem a libretistou Michalem Horáčkem, která započala ve druhé polovině osmdesátých let minulého století.

Nicméně od začátku sedmdesátých let se začal Petr Hapka výrazně prosazovat rovněž jako autor filmové hudby. Na jeho „filmovém kontě“ najdeme hudební doprovod k bezmála stovce (!) celovečerních filmů. Z televizních seriálů, na kterých Petr Hapka jako skladatel spolupracoval, jmenujme alespoň následujících pár: *Náměstíčko*, *Náves*, *Bylo nás pět*, *My všichni školou povinní* a *Prima sezóna*...

Album autorské dvojice Petr Hapka – Michal Horáček nazvané *Potměšilý host* (1987) získalo Plati-

novou desku a následující kolekce *V penziónu Svět* (1988) pak představila výjimečný koncept, který se stal pro další tvorbu dvojice Hapka + Horáček typický. Namísto jediného pěveckého protagonisty se totiž na nahrávkách podílelo hned několik výrazných interpretačních osobností. V tomto případě třeba Michael Kocáb či slovenský interpret Richard Müller, vůbec poprvé si tu sólově zazpíval také autor hudby Petr Hapka. Na tomto albu se objevily písně jako *S cizí ženou v cizím pokoji*, *Štěstí je krásná věc*, *Rozeznávám nebo Buřty*, *pivo nenávisť*.

Autor kompilace a textu do bookletu Miloš Skalka vybral na 3CD to nejlepší a nejtypičtější z bohaté tvorby tohoto oblíbeného skladatele.



SU 6308-2



Supraphonline





# ČTYŘICET Odstínů TOMÁŠE LINKY

Dvojalbum Tomáš Linka To nejlepší – 40 odstínů country by nemělo chybět v diskotéce žádného milovníka tohoto žánru. Název kompilace je velice příhodný: Linka umí veškeré odstíny country od bluegrassu přes klasickou akustickou country a western music až po její moderní elektrickou podobu. Vynikající zpěvák, textař a hráč na foukací harmoniku je dnes už legendou. Mimochodem – díky jeho Škole hry na foukací harmoniku u nás máme zase o něco víc hráčů na tenhle specifický nástroj. Samotný Tomáš Linka prošel kapelami The White Stars, Greenhorns, Fešáci, Cadillac a Kanafas, dnes hraje a zpívá v nových Fešácích a kapele Přímá linka.

Dvojalbum vycházející k Linkovu životnímu jubileu je doplněno o booklet s úžasnými oslavenčími vyznáními a taky hromadu fotek z jeho alb. A že je na co vzpomínat!

**Nebýt vašeho tatínka harmonikáře, možná by se vaše dráha ubírala jiným směrem...**

Stoprocentně. Když Marko Čermák v roce 1968 zakládal novou kapelu White Stars, původně přišel za svým tátou. Že se doslechl, že hraje na foukací harmoniku. V bluegrassu byla tenkrát foukačka něco nového, moderního, tak to chtěl mít taky. Táta tehdy řekl, že už toho za život odehrál dost, ale že já taky hraju, ať se nějak dohodneme. Tak jsme se dohodli. Vznikly The White Stars,

což byla startovací kapela celé mojí kariéry.

**Jaký byl vztah kapely White Stars a Greenhornů?**

V roce 1968 přišli Rusáci, a Greenhorni byli v té době na turné v Západním Německu. Když zjistili, že tady jsou tanky a že to nevypadá dobře, rozhodli se, že tam zůstanou. Jediný Čermák se vrátil, protože měl malinkaté dítě. Za tři neděle ho ale začaly svrbět prsty, protože banjo miloval, musel pořád hrát, až s tím byl někdy

otravný. (smích) Tak založil White Stars a tím to všechno vzniklo.

**Greenhorni se ale vrátili...**

Vrátili, protože zjistili, že by se v Německu museli živit manuální prací. Nějakou dobu fungovaly obě kapely, Greenhorni i White Stars, vedle sebe. Jan Vyčítal ale pochopil, že mu nějaká drzá kapela White Stars docela slušně šlape na paty, tak „hodil bombu“, jak tomu dodnes říkám. Přišel za náma – za Čermákem, Hoffmannem a mnou, abychom

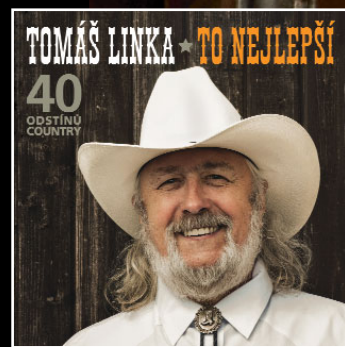
šli k nim. My jsme to přijali, protože to bylo jako kdyby vám někdo nabídl, abyste šel kopat za Spartu.

**Tím tedy kapela White Stars zanikla.**

Ale vznikla, alespoň podle odborníků, nejlepší sestava Greenhornů všech dob.

**Později jste trochu cestoval mezi Greenhorns a Fešáky, jak jste to zvládal?**

Špatně. Myslel jsem si, že to bude



SU 6267-2



Supraphonline



fungovat vedle sebe, ale nefungovalo. Tak jsem si nakonec vybral definitivně Fešáky.

**Jak těžké bylo v 60. a 70. letech minulého století nahrávat a vydávat desky?**

Původně jsme s Greenhorny vydávali u Pantonu. Mělo to tehdy jeden zádrhel. Když Panton jednou vydal nějakou píseň, nikdo další už si se stejnou písničkou neškrtil. Prostě měl smůlu. Mně se to stalo několikrát – například s některými písničkami Pavla Bobka. Třeba Veď mě dál, cesto má; tu vydal Bobek dřív a tak já už jsem svoji verzi vydat nemohl. Ale musel jsem se s tím smířit.

**K vašemu novému výběru. Vy jste si ho vlastně v předstihu nadělil k sedmdesátinám...**

Je to tak. Sedmdesát mi bude v únoru příštího roku, ale Supraphon z pochopitelných důvodů vydává desku už teď.

**Na výběru je pětáct pět písní z celé vaší kariéry plus pět novinek. Jak moc jste se u toho vybírání trápil?**

Docela dost. Z více než šedesátky písniček není lehké vybrat pětáct. Snažili jsme se vybrat takové, které co nejlépe charakterizují období, ve kterých vznikly. A samozřejmě ty nejlepší. Od Jesseho Jamese, to je asi nejstarší věc na kompilaci, až po ty nejnovější. Myslím si, že dvojalbum celkem dobře odráží celou moji kariéru, těch asi sedmačtyřicet let, co tuhle muziku dělám.

**Lidi od vás stále chtějí slyšet některé superhity – třeba Divnej**

**smích nebo Lojzu a Lízu. Vy jste se ale nechal slyšet, že zrovna tyhle písně už vám vysloveně lezou krkem.**

Tyhle písničky jsou vysloveně o hlase. Zpíval jsem je falzetem. Když mi bylo pětadvacet, třicet, tak to byla srandička. Hlas byl ještě tvárný a měkký. Jenže jak člověk stárne, hlas si sedá. Co šlo před třiceti lety, je dnes opravdu obtížné. Ty písně mi už dneska dělají docela potíže. Tak jsem si řekl, že když budu muset na koncertě zpívat Lojzu a Lízu, chci pětikilo příplatek! (smích)

**Kterou písničku si naopak vždycky rád zazpíváte?**

U mě i u posluchačů je asi ta úplně nejoblíbenější Paní má se má. Nepamatuji si koncert, kde bychom ji nehráli.

**Na dvojalbu je i pět čerstvých novinek!**

Ano, jako bonus úplně na konci. Jsou to opravdu fungl nové věci, které jsme stvořili s už zmíněným Tondou Kny. Spolu jsme už léta sehraná autorská dvojice. Měli jsme k dispozici asi patnáct textů, které jsem napsal během posledních dvou let, a on si z nich vybral pět. Tak jsme napsali pět nových písní a nahráli je s kapelou Přímá linka. Celé dvojalbum se jmenuje Čtyřicet odstínů country, a nejvíc to sedí právě u těch nových písní. Jsou žánrově zcela různorodé. Jedna jde trochu do jazzu, jedna je rocková, další romantická... prostě každá je jiná. A všechny jsme je dělali s velkou láskou, takže by se mohly lidem líbit.





## C&amp;K VOCAL DŘÍV NEŽ NĚCO ZAČNE



Supraphonline



SU 6307-2

Hold nepochybnému fenoménu naší hudební historie! Původní záměr příspěvků k oslavám podzimních sedmdesátin spoluzakladatele, textaře a zpěváka Ladislava Kantora se proměnil ve vzpomínku na velké letošní ztráty. On i v akci C&K Vocal zásadně zainteresovaný kytarista a skladatel Ota Petřina už bohužel odešli bez šance návratu. Představit si především sedmdesátá a osmdesátá léta bez

tohoto smíšeného sboru, plného skvělých osobností a definovaného mimořádností vokálních aranžů, obsahem textů i halfplaybackovou prezentací za doprovodu Petřinovy minimalisticky maximální muziky nejde. Skladatel a zpěvák Jiří Cerha, ono C v názvu kapely, sestavil albuovou krabičku z české verze Generace (1977), Balady o Zemi (s několika anglicky zpívanými bonusy, 1985), Causy Kry-

sař (1989) a úzce souvisejícího alba Heleny Arnetové Všechno nebo nic/V nijakém městě (1988). Přehledka dalších vokalistů (také Luboš Pospíšil, Petra Janů, Zuzana Hanzlová, Ivana Štrébllová, Hana Horká, Jiří Malšovský nebo Jiří Šlupka Svěrák) a muzikantů (také Pavel Fořt, Vladimír „Guma“ Kulhánek, Jan Kubík, Pavel Větrovec, Tolja Kohout, Luboš Andršt, Lubor Šonka či Aleš Charvát) je skvělá. Vět-

šinový původní (především Cerha, Petřina, Kantor), ale také převzatý (Flamengo, Marek Grechuta) repertoir je trvale pozoruhodný. Vzpomínkový text Jiřího Černého v bookletu je informačně i pocitově velmi cenný. Vybrané Kantorovy písňové verše výborně doplňují krabičku (grafika K. Haloun), která by rozhodně neměla chybět ve sbírce nikoho z posluchačů originální muziky na pokraji žánrů.



# EVA OLMEROVÁ

## ...JAK DYNAMIT

### VYŠEL UNIKÁTNÍ VÝBĚR Z VĚTŠINY DOSUD NIKDY NEVYDANÝCH NAHRÁVEK

Eva Olmerová byla zpěvačkou s velkým hudebním citěním a ještě větším srdcem. Neotřele a s obrovským nasazením vstupovala do různých hudebních žánrů. Každé písní vtiskla svou nespoutanou osobnost. Bez nadsázky byla nepřeslechnutelná, posluchače strhla svým typickým pěveckým výrazem. Kde se ocitla Eva Olmerová, tam se něco dělo!

Pamětníci ji dodnes často přirovnávají k dynamitu. Proto i název celé desky je parafrázován z názvu jedné písně této nové kolekce Noc jak dynamit, jejíž text napsala také velmi osobitá umělkyně Ester Krumbachová, která je na desce zastoupena hned třemi texty. Jistě zaujmou i písně z filmů Napravení Jima Valentina, Flirt se slečnou Stříbrnou, Čtyři vraždy stačí, drahoušku, Automat na přání. Raritou je protestsong Nezoufej, který Eva Olmerová zazpívala pouze na koncertu s názvem SONG 69.

Jde o unikátní výběr z většiny dosud nikdy nevydaných nahrávek Evy Olmerové (z let 1964–1993), objevených v sedmi různých archivech.

Nezaměnitelný hlas Evy Olmerové v nich se stejnou lehkostí zvládá různé hudební styly – jazz, blues, šanson, country i staropražské kuplety...

I v tomto případě se potvrzuje, že od Evy Olmerové lze očekávat cokoliv, jenom ne běžnou produkci.

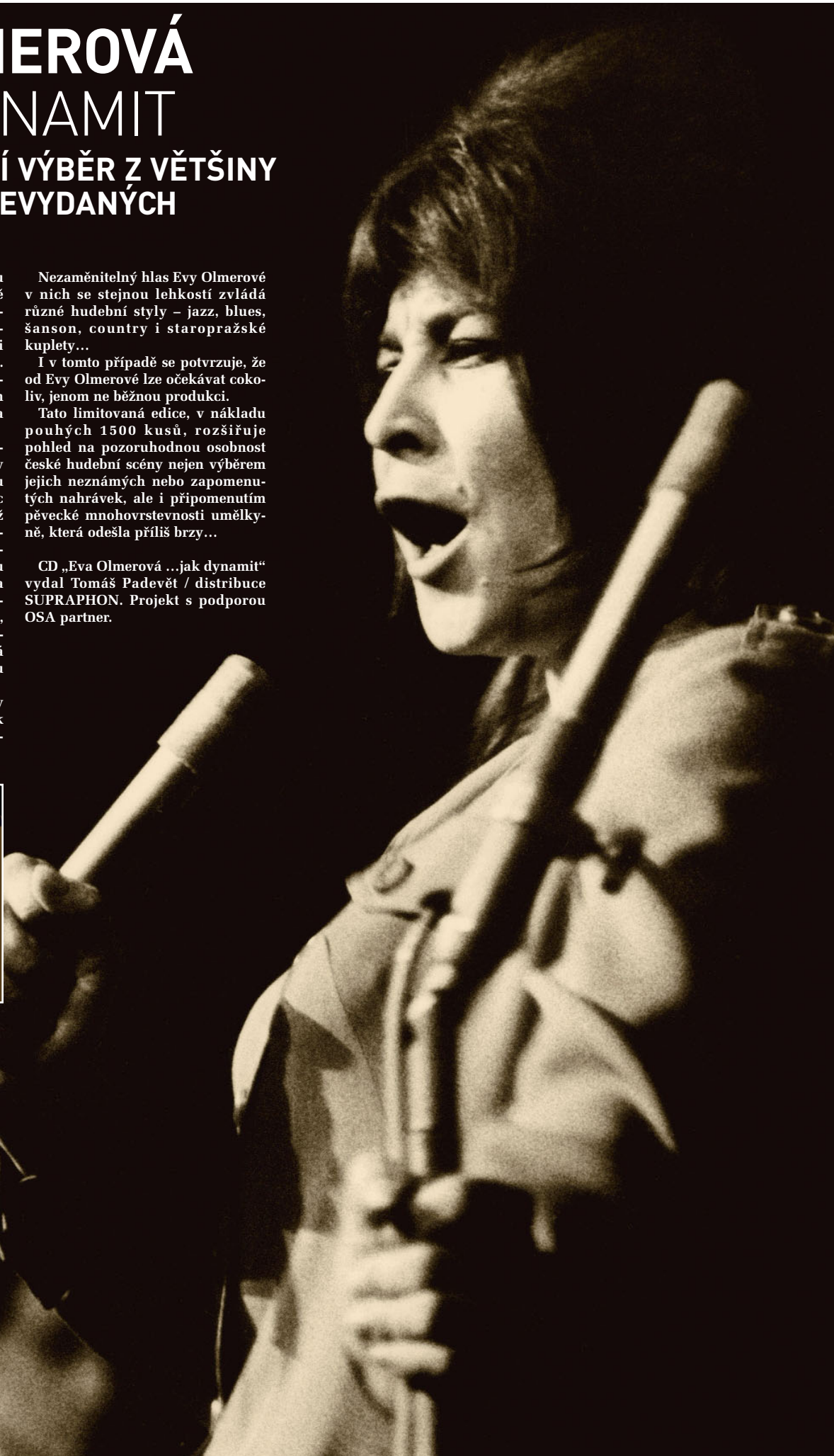
Tato limitovaná edice, v nákladu pouhých 1500 kusů, rozšiřuje pohled na pozoruhodnou osobnost české hudební scény nejen výběrem jejích neznámých nebo zapomenutých nahrávek, ale i připomenutím pěvecké mnohohrstevnosti umělkyně, která odešla příliš brzy...

CD „Eva Olmerová ...jak dynamit“ vydal Tomáš Padevět / distribuce SUPRAPHON. Projekt s podporou OSA partner.



8590233007751

Supraphonline





# KAMELIE OSLOVÍ 35 LET NA SCÉNĚ A VYDÁVAJÍ NOVÉ ALBUM

Osvědčený tandem Petr a Pavel ORM připravil pro legendární pěveckou dvojici KAMELIE nové album, které chce přinést všem posluchačům dobrou náladu...



SU 6312-2



Supraphononline



Kamelie a Petr a Pavel ORM

Duo Kamelie oslaví 35 let na scéně! Nejen toto výročí je důvodem pro vydání nového alba nazvaného Trend. Dvojice Hana Bušíková a Dana Vlková patří k českým hudebním stálicím. Na počátku osmdesátých let se díky spolupráci s producentským duem Petr a Pavel ORM prosadily především rytmickými a chytlivými písničkami. Jejich úspěšná umělecká kariéra byla vždy spojena i s atraktivní vizuální strán-

kou. Uvedené atributy si Kamelie uchovávají i v současnosti a jejich novinkové CD je toho důkazem. Osvědčený tandem ORM dodal skladby, které příznivce „usměvavých“ Kamelií určitě nadchne a potěší. Mnohé z nich můžou Hana a Dana inspirovat svou pozitivní energií a životním optimismem. A právě pohodu a dobrou náladu najdou posluchači v melodiích a textech nového alba.

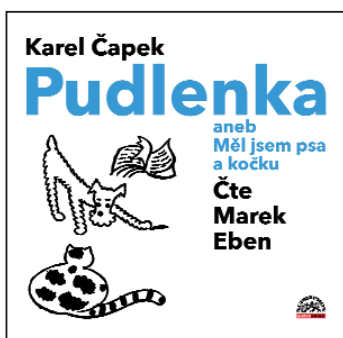


# 10 NOVINEK MLUVENÉHO SLOVA PRO LETOŠNÍ PODZIM

Během podzimu potěší SUPRAPHON příznivce mluveného slova desítkou nových titulů. Z toho je sedm audioknih: Goldstein píše dceři Ireny Douskové, Dobré a ještě lepší jitro Františka Nepila, Pudlenka aneb Měl jsem psa a kočku od Karla Čapka, Buddhovy pohádky a také projekt Regionálních pověstí. Na předvánočním trhu se ještě objeví audiopodoba nových knih herečky Ani Geislerové a muzikanta Miloše Vacíka. Pestrá nabídka mluveného slova na CD rozšířil Supraphon i o vzácnou nahrávku z archivu Divadla Na zábradlí a o žhavou novinku Divadla Spejbla a Hurvínka.

## KAREL ČAPEK PUDLENKA ANEB MĚL JSEM PSA A KOČKU

Marek Eben čte text jedné z největších osobností české literatury dvacátého století v kongeniálním spojení. Souzní s jemným humorem Karla Čapka a dodává jeho nápadům pobavení člověka, který dobře ví, o čem autor píše. Nahrávka je určena nejširší veřejnosti, dětem a dospělým, nejen pejskařům a chovatelům koček, kteří však zvláště ocení autorův humor, vtip a porozumění zvířátkům i lidem.



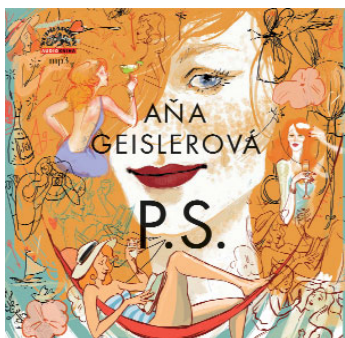
SU 6404-2



Supraphononline

## AŇA GEISLEROVÁ P. S.

Deníkové zápisky populární herečky Ani Geislerové zachycují všední život i záblesky střezného soukromí. V pěti podivuhodných letech, jejichž datace není úplně jistá, se mísí humor s melancholií, zamilování s rozchody a naprostá upřímnost s potřebou nic nevyzradit. Autorka se svým vtipným, osobitým stylem často dotýká základních věcí, jako jsou rodina, láska nebo dětství, a zve posluchače, aby se na cestu vydal s ní. Audiokniha vychází souběžně s knihou, vydanou nakladatelstvím EUROMEDIA GROUP.



SU 6418-2

Supraphononline

## IRENA DOUSKOVÁ GOLDSTEIN PÍŠE DCEŘI

V dopisech, které posílá stárnoucí filmový režisér z Izraele své dospělé dceři do Prahy, se postupně odhalují peripetie jeho života v Čechách i v jeho nové zemi a rozporuplnost opožděně navázaného, nenaplněného vztahu. Tento výsostně komorní příběh o otcovské lásce i sebelásce, odehrávající se na přelomu 80. a 90. let dvacátého století, nyní načte Arnošt Goldflam, který svou interpretací dotvořil psanou korespondenci v nový dramatický útvar, jenž mimořádně citlivě a s pochopením odhaluje niterné rozporuplné pocity hlavního hrdiny.



SU 6413-2

Supraphononline

## DIVADLO S+H HURVAJZ, VYŽVEJKNI SE!

Hurvínek je opět na stopě báječných objevů! Poté, co nás na úspěšném CD o Funícím Billym seznámil s vynálezem vysavače, teď odhaluje tajemství bubble-gumu neboli žvýkačky. Putování začíná roku 1906 ve Velimské továrně na čokoládu. Dobrodružství ho tentokrát zavede až za oceán. Tam se setká dokonce se slavným pistolníkem Buffalo Billem a s indiány, kteří mluví česky. Je to v Chicagu, kam doputuje, na počátku 20. století. Doufá, že získá recept na výrobu žvýkačky. Jestli se mu to podaří, uslyší děti na CD, které vzniklo podle scénáře Denisy Kirschnerové v režii Heleny Štáchové.



SU 6414-2



Supraphononline



## MILAN KUNDERA PTÁKOVINA

Na mimořádnou událost českého kulturního života aspiruje nečekaný objev v archivu Divadla Na zábradlí. Jde o autentický záznam představení hry Milana Kundery Ptákovina ze dne 14. 1.

1970, těsně před cenzurním zákazem hry. V rolích předsedy a ředitele excelovali v ironické nadsázce Miloš Kopecký a Josef Chvalina.

Supraphonský zvukový záznam vyšel současně s knižním vydáním hry v nakladatelství Atlantis.

Supraphonline



SU 6412-2

## DÁRKOVÁ KOLEKCE MLUVENÉHO SLOVA 5CD-BOX

Supraphon pro letošní Vánoce připravuje ideální dárek pro všechny milovníky mluveného slova. V kompletu pěti CD vyjdou zvukové dramatizace oblíbených dobrodružných příběhů: Bílý Tesák Jacka Londona, Hrabě Monte Christo Alexandera Dumase, Syn lovce medvědů Karla Maye a Osada Havranů od Eduarda Štorcha – vše ve skvělém hereckém podání takových mistrů slova jako byli: Rudolf Hrušínský, Miroslav Moravec nebo Josef Vinklář. Nahrávky ze zlatého fondu Supraphonu pod názvem Dárková kolekce mluveného slova.



SU 6415-2

## REGIONÁLNÍ POVĚSTI Z ČECH, MORAVY A SLEZSKA

Jde o první titul společného vydavatelského projektu Supraphonu a Popron Music. Na pilotním sampleru je celkem 19 pověstí z různých koutů naší země. Načetli je: Miroslav Donutil, Martin Stránský, Zlata Adamovská, Jan Přeucil, Miroslav Táborský, Ondřej Vetchý a další oblíbení herci. Pověsti, legendy a pohádky různých autorů vyprávějí příběhy o známých městech, hradech a zámcích. Cílem edice Regionální pověsti je uvádět do celostátní distribuce nové i starší nahrávky ze všech koutů České republiky. V průběhu letošního podzimu pátrají tvůrci projektu pod sloganem Hledáme nejkrásnější pověsti z Čech, Moravy a Slezska za pomoci regionálních institucí, informačních center i veřejnosti po příbězích, vhodných pro budoucí vydání.



SU 6414-2

Supraphonline

## DHARMACHARI NAGARAJA BUDDHOVY POHÁDKY NA DOBROU NOC

Devatenáct pohádek se zajímavými a neobvyklými příběhy, skrývajících v sobě jednoduchá základní ponaučení, která pomáhají pochopit základy buddhismu. Příběhy Jsou určeny malým dětem, takže každé takové poselství je sděleno jasně a srozumitelně. Barbora Hrzánová čte pohádky zasvěceně a s netajeným potěšením.



SU 6404-2

Supraphonline

## FRANTIŠEK NEPIL DOBŘE A JEŠTĚ LEPŠÍ JITRO

František Nepil připravoval pro Československý rozhlas počátkem osmdesátých let ranní sloupky, jimiž motivoval posluchače pro krásně prožitý následující den. Soubor nahrávek Dobře a ještě lepší jitro doplňuje v bonusu CD i vzpomínka Ondřeje Suchého na společná vystoupení, načtená z první kapitoly knihy Dobrý a ještě lepší František Nepil.

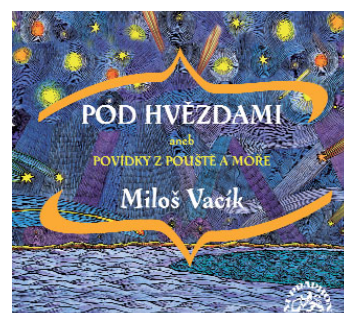


SU 6408-2

Supraphonline

## MILOŠ VACÍK POD HVĚZDAMI ANEB POVÍDKY Z POUŠTĚ A MOŘE

Autor, známý svými hudebními výlety a nahrávkami inspirovanými Brazílií, Kubou či Afrikou, napsal bajky ze života zvířat, plné lidského snažení a věčného hledání. Ale hudebník se ve Vacíkovi nezapře, a tak vydává audioknihu jako 2 CD. Na prvním CD je soundtrack k poslechu – jde o hudbu nahanou a složenou přímo k textům. Druhé CD je zvukovou podobou knihy, která vznikla v režii Jana Jiráně v podání výborných herců – Viktora Preisse a Josefa Somra.



SU 6419-2

Supraphonline



# KATEŘINA ENGLICHOVÁ

## HARFA NEHRAJE JEN ANDĚLSKOU HUDBU



SU 4185-2



Na albu *Musica per Arpa* jsou skoro všechny skladby z per českých autorů. Jedinou výjimku tvoří *Suita pro harfu* Benjamina Brittena. Jak podle Vás vycházejí vedle sebe díla česká a Brittenova skladba?

Myslím si, že vycházejí velmi dobře, a proto jsem je tam zařadila. Je logické, že určitý náznak konfrontace tam může být. Naši skladatelé Slavický, Hurník, Sluka, Kabeláč i Gemrot jsou autoři, kteří při své kompoziční práci přesně vědí, co dělají. Tím, že žili a žijí v malé zemi, v prostředí, kde se mluví jedním jazykem, tak možná neměli takovou možnost se ukázat i v zahraničí. Důvod, proč jsem vedle sebe zařadila tato díla byl ten, abych,

nejen harfistům, dokázala, že jsou to skladby, které se mohou směle hrát na koncertech, ale mají své jasné místo i na nahrávce a to vedle slavné harfové skladby Benjamina Brittena.

**Bylo náročné vybírat český repertoár pro toto album nebo by bylo možné jím naplnit i další nahrávky?**

Myslím si, že by vystačil na tři nebo čtyři alba. Samozřejmě, že není tak široký jako tvorba pro klavír, harfa je tím limitována a záměrně jsem vybírala skladby, které nejsou pouze sólové. Dobře si uvědomuji, jak těžké je poslouchat dlouho jakýkoliv drnkací nástroj a mám ráda, když je tam zařazen i jiný element

a harfa se může představit jako nástroj vhodný pro komorní hudbu. Myslím si, že by byla škoda, nepředstavit veřejnosti nová díla, často se totiž stává, že interpreti hrají stále to samé. Když si vezmeme třeba skladbu Klementa Slavického z mého alba – to je dílo, které by mohlo naprosto suverénně znít na světových pódiích a soutěžích.

**Na tomto albu jsou hned tři skladby, které byly napsány přímo pro Vás. Jaký je to pro Vás pocit? Mluvíla jste se skladateli při vzniku těchto skladeb o jejich koncepci?**

Je to tak, že skladatel dílo napíše a během jeho tvůrčího procesu do

toho nikdy nezasahuji, to by ani nebylo dobře. Když pak skladbu dostanu, tak k tomu řeknu svůj komentář, ale je potřeba říci, že všichni tři autoři jsou lidé, kteří přesně vědí, co chtějí napsat. K tomu je tu ještě ta věc, že jejich skladby jsem dostala napsané ručně, to je pro mě krásný pocit, člověk to hraje hned jinak. Ty noty mají svou duši.

**Je hudba 20. století po harfu v něčem jiná než hudba jiných období?**

Harfa obecně zjemňuje hudbu, to je hlavní. A to platí i pro tvorbu 20. a 21. století. I když se stále snažím představovat harfu jako nástroj, který



umí být rytmický a silný, který nehraje jen andělskou hudbu.

**Co byste vzkázala posluchačům, kteří budou přemýšlet nad nákupem Vašeho nového CD a budou mít třeba na první pohled obavu z moderních skladeb?**

Řekla bych snad jediné – že i moderní hudba má co nabídnout. Jsou to skladby, které nepatří mezi ultra moderní kompozice, které mají šokovat. Je to hudba, která má klasickou formu (sonátová forma, francouzská suita), ale ten obsah je moderní, a to ve smyslu poetiky, novátorství. Často to testuji na svých přátelích, kteří nejsou z hudebního světa a ti byli velmi mile překvapeni.

**Na CD Musica per Arpa jste přizvala i několik hudebních hostů. Ve dvou skladbách se představí špičková americká flétnistka a dlouholetá profesorka newyorské Juilliard School Carol Wincenc. Jak došlo k této spolupráci?**

Poprvé jsme se setkaly na jednom

americkém hudebním festivalu, kde nás dali dohromady pořadatelé. Hned po prvním setkání jsem si „padly do noty“ a od té doby jsme odehrály už několik koncertů, ať už v Los Angeles, kam se budeme opět vracet nebo i v ČR. Když jsem zjistila, že Carol Wincenc bude v Praze v rámci soutěže Pražského jara, kde byla v porotě, rozhodla jsem se ji požádat o spolupráci na mém albu a ona souhlasila. Bylo to vlastně velmi snadné.

**Jak americká flétnistka Carol Wincenc vnímala českou tvorbu 20. století?**

Troufám si říci, že z těch skladeb byla nadšená. Možná je to i tím, že její předci jsou ze Slovenska a zároveň je jasné, že ona jako flétnistka světové úrovně, se stále zajímá o nový repertoár. Jako hráčka se setkává nejen s hudbou západní, ale věnuje se například i indickým autorům.

**Zajímavostí tohoto alba je fakt, že Jiří Gemrot nebyl pouze autorem poslední skladby, ale zároveň**

**hudební režisér této nahrávky. Jak se to projevilo při natáčení jeho Tria pro hoboje, harfu a klavír?**

Jiří Gemrot patří k nejvyhledávanějším hudebním režisérům u nás. Je to člověk, který má obrovský dar komunikace s interpretem. Někdy si myslím, že je to jako terapie u psychologa. Bylo velmi zajímavé s ním natáčet jeho vlastní dílo. My sami jako hudebníci jsme ho dokonce museli žádat, aby byl u své skladby na nás stejně přísný, jako u skladeb jiných autorů. Byl velmi pokorný a skromný a já věřím, že jsme ho potěšili tím, že jsme jeho trio na nahrávku zařadili.

**Dalšími dvěma hosty jsou klavírista Martin Kasík a hoboista Vilém Veverka. Předpokládám, že toto nebyla vaše první hudební spolupráce?**

Martin Kasík i Vilém Veverka patří k mým dlouholetým hudebním partnerům. Trio, které nám Jiří Gemrot věnoval, jsme hráli několikrát i na koncertě, a shodli jsme se na tom, že by byla škoda ho nenatočit. Všichni

tři si totiž myslíme, že je to dílo, které je velmi reprezentativní pro harfu jako komorní nástroj. Martin Kasík je mým oblíbeným klavíristou, kterého nesmírně obdivuji pro jeho kreativní a brilantní klavírní techniku. S Vilémem Veverkou hrajeme už deset let na mnoha koncertech a bylo vlastně logické, že jsem ho pozvala v rámci tria i na toto album.

**Kdy bude oficiální křest nové desky?**

Křest tohoto alba bude trochu netradiční. Uskuteční se totiž v rámci módní přehlídky návrhářky Petry Kociánové, která mi poskytla své róby pro fotografie, které krásně nafotil Petra Kurečka do mého CD. Bude 26. listopadu ve Dvoraně pražského Rudolfinu. Rozhodly jsme se tak propojit dva na první pohled rozdílné světy.



Supraphononline



Foto © Petr Kurečka, 2015

REDAKCE: Vladan Drvota, Zdeněk Brouček, Lukáš Kadeřábek a Tomáš Pilát / grafická úprava: Luděk Turek

KONTAKT: SUPRAPHON a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630  
promotion: [promo@supraphon.cz](mailto:promo@supraphon.cz); obchodní oddělení: [obchod@supraphon.cz](mailto:obchod@supraphon.cz)

[www.youtube.com/supraphon](http://www.youtube.com/supraphon)



[www.facebook.com/Supraphon](http://www.facebook.com/Supraphon)



[www.plus.google.com/+supraphon/](http://www.plus.google.com/+supraphon/)

[www.supraphon.cz](http://www.supraphon.cz)